

Dobrý den,

Niky je již můj druhý pejsek z útulku, a jako určitě snad každý, kdo se k tomuto kroku odhodlal, musím říct, že už to byla jasná volba.

První „utulkačku“ jsem si vzala před pár lety, přemluvila mě kamarádka, která už adoptovala několik pejsků a věděla, že psa moc chci, ale váhám, jestli mám podmínky na náročnou výchovu štěněte. Tato psí holka překonala nejen moje obavy, ale i veškerá očekávání, a když mě opustila, už jsem hledala další psí kamarádku rovnou v útulku.

Niki mě "dostala" na fotce na první pohled svýma očima, které na mě doslova promluvili a mluví s nimi na mě dodnes. Každý, kdo ji zná, říká že to je nejhodnější pes, který dává neuvěřitelné množství lásky s obrovskou radostí. Je neuvěřitelně optimistická, hodná, nenáročná, se snahou se zavděčit a obrovskou radostí z každé maličkosti. Spousta lidí mi ji závidí, říkají proč ten náš není tak hodný jako ona;-). U ní platí na 200 procent, co se říká o útulkačcích - že jsou vděční, věrní a udělají co vám na očích uvidí, a vůbec nezáleží na tom, že neznám její minulost a nemám ji od štěněte. Naopak, to že přišla jako dospělý pes byla velká výhoda. Ten už rychleji pochopí nový režim a v momentě kdy nabyde důvěry a jistoty, že toto je její nový domov, jsem

měla v podstatě " za pár dní" užasnou parťáčku.

Momentálně mám kromě Niki ještě jednoho nalezence a jednu fenku " darovací" všichni ke mě přišli jako dospělí a v podstatě s neznámou minulostí, a vím už dnes, že až jednou přijde ten den, kdy mě opustí a budu hledat dalšího psiho kamaráda, opět to bude v útulku.